

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 kron. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Več kmetijskega pouka v šolo!

Ta klic že dolgo časa odmeva po političnih zborovanjih in v naših, od kmetijskega ljudstva čitanih časnikih. Sprejele so se že tozadevne resolucije in vročile domačim poslancem, da stopijo s to zadevo na dan na merodajnih mestih in slednjič le izposlušajo kmetijstvu največ prostora in časa v domači šoli.

Ta klic ni morda umetno podneten, ampak v resnici izhaja od ljudstva, ki mu je baš poljedelska panoga edina vdolbina. Faktično se itak kmetijstvo, kakor poljedelstvo, hmeljarstvo, živinoreja, čebelarstvo, sadjarstvo, vinogradništvo in po krajevnih razmerah tudi gozdarstvo in celo svilopreja, po zahtevi učnih črtežev poučuje na zadnji stopnji ljudske šole. A da to znanje ne ustreza docela zahtevam sedanjega se modernizirajočega kmetijstva, je docela nemvno. Več in temeljitejšega pouka v tej stroki se pa tudi ne da kar čez noč uvesti v naše šole. Prva in silno težko premostljiva ovira bi bila že premenitev državnega šolskega zakona v to svrhu, kajti do danes je po omenjenem zakonu ljudski šoli naloga vsestranska izobrazba in splošen temelj za vsak stan, bodisi pozneje toraj kmet, obrtnik, trgovec, uradnik, profesor, duhovnik, učitelj itd. Zato se rado prigodi, da bi vsak sloj si rad po svoje ustrojil šole. Profesorjem, ki dobivajo mladino zvečine iz ljudskih šol, podaja šola premalo gramatikalnega znanja, obrtnikom premalo risanja, računanja, vojaštvu premalo zemljepisja, trgovine in računanja, trgovcem pre-

malo obrtnega spisa in naš kmet bi tudi najrajši, da bi se razven verouka, čitanja, pisanja in računanja učilo le kmetijstvo, vse drugo mu je popolnoma odveč. Je toraj upati na spremenitev ljudskošolske postave v kmetiskem zmislu? Skoro lahko rečemo, da ne! Morebiti se dajo pomnožiti ure? Izbacniti se ne sme nobenega predmeta, pridati še, pa tudi ni kam, saj imajo itak naši učitelji radi „ljube nemščine“ nekaj več ur naprtenih, kakor njih nemški tovariši, ki pa so notabene tudi bolj plačani. Je torej vsak poizkus, pridobiti kmetijskemu pouku v ljudski šoli več veljave zaman? Ne, da se tudi po sedanjih postavah nekaj več upelja, a zato je neobhodno potreba, da se šole razširjajo in spopolnjujejo!

Vsakemu bo nmljivo, da se na eno razrednici o kmetijstvu komaj govori. Bog, če se nauče, dečki s pridom cepiti. Ne dosti več se ne doseže na dva- in trirazrednih šolah, dočim pa štiri-, pet- in celo šestrazrednice dosežejo v tem predmetu, v slučaju, da se učitelj sam nekaj več zanima za poljedelstvo, že krasne uspehe. Otroci dobe izborno teoretiško in praktično podlago, da so po izstopu usposobljeni, s pridom čitati strokovne časnike in knjige — ako skrbje starši za to, da se mladina sama naobrazuje, a ne pohajkuje in popiva. Šola tudi ne more delati čudežev, ako ji starši ne gredo na roko.

Toraj razširjatev, to je eno sredstvo, čimur pa naš kmet ne samo odkimava, ampak se z vsemi močmi protivi in upira. V slučaju, da se po pritisku višjih oblasti šola razširi, bi radi imeli nekateri puhli kratkovideži zopet le vse nemški, a la Urlep, Št. Jurij ob j. ž.

Ko sem nekoč moledoval pri seji krajnega šolskega sveta za nakup nazorih slik v svrhu gojitve slovenskega jezikovnega pouka, ni bilo denarja za to, a ko sem pri drugi seji črhnil, da se po istih slikah i nemščina poučuje, je vstal takoj tak „veljak“ in navzočim na srce govoril, da pristanejo v naročitev, saj bodo otroci zato nemški znali.

Toda, okrenimo zopet k predmetu. Da pa se bo naš predmet v šoli tudi dovolj praktično poučeval, ker teorija brez uporabe je mrtva, je potreben obširen in dobro negovan šolski vrt. Le v obširnem šolskem vrtu je mogoče gojiti razne vrste trav, žit, detelj, okopanin, stročnic, gomoljnic in drugih kmetijskih rastlin. Tu bodo otroci spoznavali različne trave in njih prikladnost, ali ne-prikladnost za tamošnjo zemljo, delali bodo poskušnje z novo upeljanimi vrstami žit, detelj, krompirja, pese, kornuze itd. V obširnem šolskem vrtu šola imela prostor znamenita jabolka, različno trsje, tu bodo poznavali kemični sestav zemlje, razne prsti in slično. Dekličam se bo nudila prilika k gojenju sočivja, zelenjadi, pa tudi cvetic in vrtnic. Še semena bodo dobivale tudi. To ni samo ideal šolskega vrta, ampak takih eksistuje več po Spodnjem Štajerskem. Seveda merijo blizu, pa tudi nad sto arov. Kmetje podpirajo učitelja ter mu vozijo gnoj, pa tudi pesek za napravo potov. A kjer se mora učitelj pripraviti z ljudstvom za dohodke iz šolskega vrta, kupovati sam gnoj, popravljati plot, odvajati vodo, tam seveda ne bo šolski vrt dosegel tega smotra, učitelj bo, če je vrt obširen, imel raje s krompirjem zasajenega.

Torej ne klica po dominiranju kmetijskega pouka v ljudski šoli, v to država radi ozira na druge stanove ne more pristati, ampak vglobljenje pouka in razširjenje istega z razširjanjem šol v večrazrednice ter upoštevanje praktične strani s kmetijsko poskuševalnimi šolskimi vrti. Ljudstvo naj stori za šolo in učitelja potrebno, a šola in učiteljstvo bodeta potem tudi zadostila kmetiskim zahtevam.

Slednjič pa naj ne zamre klic po slovenskih kmetijskih šolah. Ne zadovoljimo se z eno, vsaj dve taki, kakor nam eno obetajo, naj dobimo. Saj so pridelki po Slovenskih goricah in Ptnjskem polju drugačni, kakor ob Pohorju, v Savinjski dolini in v celjskem pogorju. In vendar se morajo za vsak kraj le specialitete posebno gojiti. Zmore li to ena sama, in tako nizko organizovana kmetijska šola, kakor se nam obeta? Skoro menim, da ne! Saj trpi na tej hibi tudi deželna kmetijska šola v Krottendorfu. Poslušniki mnogo znajo, a niso ni v enem veščaki! Sicer pa o tem o drugi priliki!

Da bodo naši ljudje upoštevali gorenje nasvete, bodo obsodbe naših šol, da premalo nudijo za kmeta, kmalu utihnile.

Na dan, na delo, na krov.

(Iz Slovenskih goric.)

Pred kratkim sta priobčila „Domovina“ in „Novi Slovenski Štajerc“ zdravo rodoljubno misel, ustanoviti v Slovenskih goricah Sokola, ali vsaj odsek kakega tamkaj uže obstoječega sokolskega društva. V teh člankih se je opozarjalo merodajne kroge, naj se pobrigajo, naj se žrtvujejo, naj delajo,

LISTEK.

Prijatelj Lovro.

Hrvaški spisal Avgust Šenoa: poslovenil Janko Bratina.

(Dalje.)

S počasnim korakom se je pomikal mladenič od dvorca. Kraj gozdiča je sedel na panj. Solnce je zašlo, čredé so se vračale domov, noč se je stemnila in zasijale so zvezde, a Lovro je sedel pobešene glave na panju. Bladen veter je dahnil z gore. Lovro je zadrhtel, ustal. „Z Bogom“ zašepetal je enkrat in zgnubil se je v gozdiču.

Drugi dan se je Lovro vrnil v Ljubljano, a Malvina je odšla v Trst. Sedaj so prešle vse misli iz Lovrove glave. Samo eno mesto na njegovem telesu je bilo živo, razdraženo: — samo srce je bilo živo, a ostalo telo mrtvo. In srce ga je bolelo; bilo mu je, kakor da ga mora iztrgati iz prsi. Po cele dneve je hodil Lovro sem in tja po svoji sobici tih, bleđ, brez zavesti. Glas orgelj se mu je zdel kot nevihta,

ki besni na razburkanem morju, sveta pesem je bila njegovemu ušesu vzdihovanje umirajočih in besede njegove molitve niso bile drugega kot zrna, padajoča na pust, nerodoviten kamen. Kolikokrat je zavidal marmornate svetnike v cerkvi za njih mesta. „Zakaj nisem jaz na vašem mestu? Vi imate mozek in srce, vi imate vse iz hladnega kamna.“ Malokdaj je Lovro spal. In ko je zaspal za trenutek, so ga mučile sanje. Bil je ptica z odrezanimi krili, zaprta v tičnici. A zunaj v zelenem logu je sedel na veji slavec, žvrgoleč mile pesmi. In hotel je poleteti iz tičnice, poleteti k svojem slaven v logu. Trikrat je mahnil s perotmi, trikrat udaril z glavo ob tičnico in iz glave mu je pritekla kri. Strašne sanje!

Lovro je ginil od dne do dne. „Malvina bi bila moja, da me ne obdaja črna halja“. Ta misel mu je osvojila dušo. Predstojnik ni maral izpraševati za rano mladega gojenca, on ni bil dober pastir. Zunanji obredi so veljali njemu več nego potrnost srca, nego čista duša. Radi tega je

karal Lovro vsaki dan, za vsako malenkost je znal nesrečnika vščipniti. Lovro malo da ni obupal.

— Ne zabadajte ostrih nohtov v moje srce, vrisnil je nekega dne Lovro, pri moji veri, jaz še znorim.

Mladenič je obolel. Lovro je bil znan med duhovništvom kot zelo razumen mladenič, posebno ga je rad imel neki stari kanonik, častitljiva, pobožna glava. Čuvši o Lovrovi bolezn, prišel je v semenišče. Bolezen je šla na bolje, a mladenič je bil slab. Kanonik je sedel k njegovi postelji.

— Sinko, reče dobri starček, naznanili so mi, da si bolan. Zato sem prišel. Kako ti je? Povej mi, kaj te boli. Ljudje so mi pravili, da si že več časa bleđ, žalosten. Povej brez obzir, kakor da govoriš svojemu očetu, svojemu spovedniku.

— Hvala Vam, prečastiti oče, odgovoril je bolnik s slabim glasom, hvala za Vašo očetovsko skrb. Vse naj Vam povem? Bože! ali bom mogel?

— Povej, sinko!

— Dobro. Bodem. Ali prosim Vas,

ne jezite se name. Nesrečen sem, srce mi je bolno.

— Srce?

— Velika reč je, sveta reč je služiti vse življenje Bogu — in samo Bogu. Ali zato je treba, oče, moči, junaštva. Vsakdo ne more tega. Mnogo je poklicanih, malo izvoljenih. Tudi mene je usoda krenila na ta sveti pot. No, žalibog sem šel po krivi poti. Jaz nisem izvoljenec. Srce mi kipi, duša sili v svet, in nisem junak, da bi se premagal. Sveta halja gori na meni, sežgati me hoče. Kaj hočem jaz? Kot sluga božji bi mu hotel služiti z vsem srcem. Nočem biti polovičar. A ne morem. To je moja bolezen. Sodite me in naj me Bog sodi, jaz nisem kriv.

— Nesrečen si, sinko, razumem: Ti nisi izvoljenec, vidim. Žal mi je zate. Upal sem, da bodeš ljudstvu zvest pastir. Nočem te kregati, kakor bi storil morda kdo drugi. Bolje je, da si pošten posvetnjak kot pa nevreden duhovnik. Vem, da je za sveti poklic treba junaštva. Rekel si mi, da ti je srce bolno. Ljubiš li morda žensko?

— Ljubim, oče!

da bo meja rešena, da pride kmetstvo do zavednosti, do spoznanja, da je vendar ta zemlja, na kateri živi — njega sveta last, katero mu pa kradejo nasprotniki.

Pozvale so se v omenjenih člankih merodajne osebe — a nihče se ne gane, niti črke še nikdo ni zapisal v odgovor.

Sedaj, v teh dolgih večerih bi pač marsikateri posvetil pol ali eno uro — narodu v korist — ter napisal svoje mnenje, stavil nasvete, predloge, — a nič in zopet nič.

Prleški Sokol bi se imel roditi iz gnezda tega ali onega štajerskega Sokola, a vse počiva, lepo mirno spi, kot bi vladala v deželi najlepša pomlad, bi cvetela drevesa narodne probujenosti in zorelo že njega sadje. — Ti, ki bi lahko pričeli na ta ali oni način delati, spe in mirujejo, narod pa trpi, vzdihuje, prosi in stoka pod pritiskom kletega sovraga — a pomoči ni in ni.

Ti pritepenci zahtevajo pri Sv. Antonu v Slov. goricah nemško šolo — nemško vzgojo — ponemčevalnico, a merodajni krogi se ne ganejo, mirno gledajo, kedaj bo zaplapolala frankfurtarica raz antonški grič. Oglašajo se nam taki, ki gorijo z vso dušo za svoj narod, ki pa ne morejo delati — med temi je naše narodno žensstvo, ki pa nima tiste moči v sebi, da bi samo tako težavno delo pričelo.

Pisec zgoraj imenovanih člankov je navedel kot sedež temu nujno potrebnemu „Prleškemu Sokolu“ Sv. Antona grič. To pa, kakor smo izvedeli takoj po članku „Glas iz Slov. gor.“ ni bilo vsem po volji, in so se kar čudili, kako more komu priti na um Sv. Anton, to nemško gnezdo itd. Ignorirali so takorekoč dopisnika in navedeni kraj ter zaprli vrata takim predlogom. A vendar je to kraj, ki je na vsak način najprimernejši za sedež prvega odseka, a tudi sila je tam taka, da je najmanjše odlaganje dela lahko usodepolno. Ako komu vkljub temu ne gre ta nasvet v glavo, pa naj razmišlja dalje in pride sigurno do zaključka, da mora vzrasti takih odsekov, če imamo še sploh smisel za rešitev, veliko, najmanj v vsaki drugi župniji. In to — pravi kdo, je nekaj nemogočega! — A vsak, ki je Sokol in ki pozna težnje, ki padejo povsod takim društvom pred noge, bo končno dejal: to je mogoče, to se da izvršiti. — Treba pa je vendar nekogar, ki začne; kdor je narodnjak z dušo in telesom, ta bo priskočil pomagat, in iti mora.

Pa kdo naj začne, koga naj imenujemo, ali vobče, na koga mislimo,

ko pa nikdo niti peresa ne zastavi — za kak odgovor na te klice?!

A danes, ko vam razkrivamo nov skandal, novo pogubno točko smrdečega nemškega programa, vas vnovič, a resno opozarjamo, stopajte na krov, poprimite z jeklenimi rokami naš prapor in z njim pred narod!

Če ste Sokoli, sokolskega duha in krvi, potem pojdete na delo, če je še tako veliko in težavno — če bi bili uspehi še tako slabi — kar pa ne bo, ker je narod že danes vnet.

Narodno učiteljstvo — tudi ti stopi v vrste delavcev-vodnikov, in tako na skupno delo, v boj do skrajnosti, v boj za naše Slovenske gorice!

Zavedni kmetje, navdušeni, bojaželjni in zmage koprneči slovenski fantje — na pomoč, v naše vrste, budite vi, silite, in pričeti se mora!

Mi pa ne mirujemo, dokler ne zavlada „Prleški Sokol“, ne nehamo vas opominjati, dokler vas ne vidimo na ledini z orodjem. Roka v roki — bratstvo — sokolska ljubav, sokolska vtrajnost bo naša rešitev. Dajte narodu moč duha in silo telesa, in branil se bo sam!

V vsaki župniji morajo živeti Sokoli — povsod se mora mladina krepiti.

Glejte čuhe, posnemajte jih — da bomo nekaj to, kar so oni danes.

V boj! „Krepimo se“, Sokol.

Svetovno-politični pregled.

— **Državna zbornica** je sprejela zakon glede plač avskultantev.

— **Državna zbornica** je dne 6. t. m. začela zgodovinsko pomembno razpravo o volilni reformi. Zbornica je bila izredno množično obiskana. Ob 1. uri je bila končana razprava o avskultantskih plačah in je grof Vetter naznanil, da se začne zdaj prvo branje volilne reforme. V naglici in menda pod utisom važnosti tega trenutka se je grof Vetter zmotil in je dal besedo ministrskemu predsedniku baronu Gautschu, kar je vzbudilo splošno veselost, kajti določeno je bilo, da govori prvi minister notranjih del grof Bylandt. Ta je v pol ure trajajočem govoru pojasnil načela, katerih se je vlada držala pri svojem načrtu in je opravičeval ta načrt, a le deloma srečno, deloma jako nesrečno. Njegova izvajanja so mestoma vzbudila viharne ugovore, zdaj od strani Slovanov, zdaj od strani Nemcev. Ministrova pojas-

nila glede določbe, da postane volilec le, kdor biva stalno vsaj eno leto v kakem kraju, so češkega radikalca Fresla tako razjezile, da je hotel ministra napasti in so ga njegovi prijatelji komaj zadržali. — Potem je govoril dr. Grabmayer. Za njim pa slov. poslanec Robič.

— **Ogrski dogodki.** Uradni list razglasa imenovanje novih ministrov. Fejervary, ki je doslej nominalno vodil tudi finančno ministrstvo, je to opustil. Za finančnega ministra je imenovan svetnik pri upravnem sodišču Fran Hegedüs. Na mesto fml. Biharja je postal sekcijski šef v vojnem ministrstvu fml. Adalbert Pal domobranski minister. Na mesto učnega ministra Lukácsa je stopil sekcijski šef Julij Tol.

— **Spor med Avstro-Ogrsko in Srbijo.** Pogajanja glede trgovinske pogodbe s Srbijo so naletela zopet na velike zapreke, da se je bati, da se sploh razbijejo. — Govori se, da se srbski delegati odpokličejo z Dunaja. V vladnih krogih so prepričani, da je popolni razdor z Avstrijo neizogiben, ako vlada ne odstopi ter napravi prostora Vujiću. Opozicija hudo napada vlado ter izda manifest na narod.

— **Srbsko.** Ministrstvo Stojanović je dimisijoniralo, ker ne mara sprejeti avstrijskih pogojev za trgovinski provizorij.

— **Ruski dogodki.** Vsled dogodkov pri črnomoškem brodogradu se je principijalno sklenilo, izgnati iz Sebastopola vse Žide. — V Lodžu je bil zopet ustreljen policijski načelnik.

— **Ruski državni svet in državna дума.** Dne 6. t. m. je izšel carjev manifest, ki naznanja, da so končana vsa dela za preobnovo državnega sveta in za sestavo državne dume. Državni svet bo sestavljen iz polovice članov, ki jih imenuje car in iz polovice voljenih, državni svet in дума imata enako zakonodajno oblast. Vsak zakonski načrt morate obe zbornici odobriti, preden se predloži carju v sankcijo. Načrti, ki jih obe korporaciji odklonita, se ne predložijo carju v sankcijo. Дума kakor državni svet imata pravico, proglasiti izvolitev svojih članov za neveljavno. Člani državnega sveta se izvolijo na devet let ter se vsaka tri leta do tretjine obnove. Članimorajo biti stari 40 let ter imeti zrelostno izpričevalo. Predsednika in podpredsednika ime-

nuje car. Dijeta znaša 25 rubljev na dan. Seje državnega sveta in dume so javne. Med zasedanjem uživajo člani obeh zbornic imuniteto.

— **Pomnožitev nemške mornarice.** Proračunska komisija državnega zbora je proti glasovom socijalnih demokratov sprejela predlog, naj se inozemsko brodogradje pomnoži za pet velikih križark, nadalje, da se zgrade tri velike vojne ladje in ena velika križarka.

— **Francoska zbornica** je razpravljala o popisovanju cerkvenega premoženja. Ministrski predsednik Rouvier je izjavil, da vlada ne more odobriti odgoditve inventarizovanja v cerkvah. Zakonoložitvi cerkve od države bo temveč izvajal nadalje, toda previdno, taktno in modro, da se javni mir zagotovi. Zbornica je izjavo odklonila z večino 33 glavot s čimer je dobilo ministrstvo nezaupnico. Ministrski predsednik je takoj izjavil, da vlada nima več interesa na nadaljni debati. Po teh besedah so vsi ministri zapustili zbornico.

— **Francoski duhovniki** v Belveaux so uprizorili pravi punt, da preprečijo inventariziranje cerkvenega premoženja. Nastal je boj, pri katerem je bilo osem orožnikov težko ranjenih.

— **Predsednik francoske republike** je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo. Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Lémenceau je sedaj še nemogoče.

— **Iz Algecirasa** poročajo, da je Angleška sklenila alijanco s Špansko.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Celjsko godbeno društvo.** Kakor smo že poročali, se vrši ustanovni občni zbor „Celjskega godbenega društva“ jutri v soboto, dne 10. t. m. ob 8. uri zvečer v spodnjih prostorih „Narodnega doma“ s sledečim dnevnim redom: a) Poročilo pripravljalnega odbora in sprejem članov, b) volitev predsednika, c) volitev osmih odbornikov in štirih namestnikov, d) volitev treh preglednikov, e) slučajnosti. Pripravljalni odbor vabi najvljudneje vse dosedanje podporne člane „Narodne godbe“, kakor

— Ako je samo to, bodo minile te mladostne sanje.

— Ni samo to. Te sanje bodo minile, ker morajo miniti, a to ne bo ozdravilo moje rane. Duša mi gine po širokem svetu, v mojem srcu ne bo nikoli svetega miru.

— Če je tako, ti ne bodem več prigovarjal. Pojdi v miru, jaz te blagoslavljam. Čudna so pota previdnosti, razna pota človeška. Idi, kamor te želja vleče, tudi po tem potu boš prišel do rešenja. Govoriti hočem, da te odpuste, in če ti je pozneje treba moje pomoči, pridi pod mojo streho, dobil boš v meni očeta.

Srečen je spustil mladenič bolno glavo na starčevo roko in jo močil z vročimi solzami.

Za teden dni so se odprle nekega jutra semeniška vrata. Iz hiše je stopil bled mladenič v posvetni obleki — Lovro. Vzdihtil je. „Svoboden sem“, mislil je in pozabil na vse. Solnce je sijalo, vse je bilo živo, zeleno. Lovro je šel iz mesta. Šetal in šetal je po zelenih gajih. Na obronku brega

vrh gradu je mladenič sedel. Oči so mu hitele po gorah, po dolinah. Užival je in ni mislil ničesar. Nazadnje ga je premagal spanec, sladki spanec. V sanjah je gledal Malvino, ki je sedela za glasovirjem. Okoli glave ji je drhtelo solnce. „Malvina!“ vskliknil je mladenič, „glej, nimam več črne halje. Pridi, pridi!“ In razširil je roke in se zbudil. Večerni zvon ga je spomnil na resnično življenje. Šele sedaj je začel premišljevat. Kam sedaj? Pogledal je proti strani, kjer je bil doma. Čelo se mu je zmrščilo. „Kaj bodo rekli moji? Morem li k njim? Morem? — Moram? Odločno se je vzdignil Lovro in šel k znancu v mesto. Zgodaj zjutraj drugega dne je že stopal Lovro po cesti proti Postojni. Hodeč dobro uro, je prišel do vrha. Njemu nasproti je šel voz; za njim se je podil silen prah. Lovro stopi na brdo ob cesti, da se izogne prahu. Lahek voz je letel mimo. Srce je zavezlo mladeniča. Na vozu je sedel fin, mlad gospod, zraven njega mlada gospa. Opazivši potnika je ona prebledela. Bila je Malvina. Dolgo je

gledal Lovro za njeno plavo mrežo, ki se je vila v jutranjem solncu. Na to je sedel na breg. „Z Bogom!“ šepnil je. „Seveda, neumnež, seveda! Plemenitaška hči in ubog kmet! Seveda! Pa čemu še dalje misliti. Srce noče razumeti. Bedasto srce, kdo te vpraša? Molči, trpi! Z Bogom!“ Hitrih korakov je nadaljeval Lovro potovanje. Nazadnje je opazil rojstni kraj, opazil očetovo hišo. Bilo mu je težko, kakor bi bilo treba stopati na ledeno brdo. Prišel je bližje. Ah, da bi bila ta hiša še sto milj oddaljena! Zastonj — sila kola lomi. Med potom je srečal kmete iz domače vasi. Postali so in ga čudno gledali. Od kje ima mladi bogoslovec posvetno obleko? Jeli kaj zakrivil in so ga izpodili? Bog zna. Prišel je pred hišo. Na dvorišču nikogar. Bržkone so bili ljudje pri delu na polju. Stopi pod kap. Vrata so bila pol odprta. V sobi je sedela starica; prela je in zibala otroka. Lovro se je ostavil, potem vstopil. Starica dvigne glavo.

— Za božje rane! zavpila je in prekucnila kolovrat, sine! sine! Kaj je

s teboj? — Pritisnivši roke na srce je padla na stol. Začela se je tresti. Dete v zibeli je začelo jokati. Lovro je stal ves zmeden. Naposled se zave, skoči iskat očeta in začne drgniti starici slepe oči. Mati je odprla oči in pogledala sina s tožnim, karajočim pogledom, da mu je pokalo srce.

— Mati, dé Lovro polglasno, stoji kakor marmornat kip, odpustite, ne sodite me krivo. Nisem mogel drugače. Bog mi je priča.

— Kaj si storil, sin? nadaljevala je starka med jokom, pomagaj nam, sveta Porodnica. Ubil si nas. Naša hiša nima več blagoslova. Kako sem si bila lepo vse premislila, a sedaj — od vsega nič.

— Ali zaklinjam Vas. Poslušajte me! Povedati Vam hočem. —

Tu sta se prikazala na praga oče in svak. Oče je obstal.

— Ti, Lovro?

— Sem, oče!

— Čemu? V tej obleki? Kje imaš črno?

— Pustil sem jo v semenšča.

tudi vse druge, ki imajo zanimanje za godbeno društvo, da se v prav obilnem številu in kolikor mogoče točno udeležijo zborovanja.

— **Celjska narodna godba in godbena šola.** Ker se je pred dobrimi sedmimi leti ustanovila „Narodna godba“, nameravalo se je ustanoviti poleg godbe tudi godbeno šolo, ki naj bi skrbela za naraščaj godbe in dala priliko učiti se glasbil vsem onim, ki imajo reselje do godbe. Vsled neugodnih razmer se je odlašalo z ustanovitvijo godbene šole do preteklega jeseni in šele v oktobru preteklega leta se je začel pouk v violini za dijake. Pouk se vrši v dveh oddelkih in obeta najlepših uspehov. Ker ima novo „Celjsko godbeno društvo“ v svojih pravilih tudi določbo, da vzdržuje godbeno šolo, je z zanesljivostjo pričakovati, da se do sedaj obstoječi godbeni tečaj razširi v popolno godbeno šolo, v kateri se bo poučevalo na vsa glasbila. Pripravljalni odbor je že do sedaj poskrbel, da bode mogoče v najkrajšem času začeti s poukom in upa, da bode novo društvo z vso resnostjo delalo na to, da se ta namen čim prej uresniči. Ker bode prišlo na občnem zboru tudi to vprašanje gotovo na razgovor, je pričakovati, da se že jutri zvečer vse potrebno sklene, da se pouk takoj prične. Pridite jutri zvečer vsi, ki imate zanimanje za godbo in godbeno šolo, k občnemu zboru in pomagajte staviti temelj novemu društvu in godbeni šoli.

— **„Slovensko delavsko podporno društvo“ v Celju** priredi na društveni praznik dan sv. Jožefa, v ponedeljek, dne 19. marca 1906 slavnost. I. Ob pol 8 uri zjutraj sv. maša pri oo. kaplanih. Poje društveni moški zbor pod vodstvom pevovodje g. Jos. Gross-a. Po sv. maši sestanek v društveni gostilni. II. Ob 4 uri popoldne v restavracijskih prostorih Škalne kleti vesele pri kateri sodeluje „Celjska narodna godba“ in društveni pevski zbor pod vodstvom pevovodje g. Jos. Gross-a. Sprej.: L. Kamilo Mašek: „Strunam“, 1. Fr. Zajc: „Večer na Savi“, 3. Fr. Gerbec: „Pred slovesom“, 4. Dr. B. Ljatic: „Savska“. Komični prizor: „Šaljiva pošta“. Vstopnina 40 vin. za osebo; ker je čisti dohodek namenjen za zdradbo „Delavskega doma“, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Odbor.

— **Javno predavanje** se je vršilo v sredo 7. t. m. v „Narodnem domu“ v Celju. Poročamo obširneje prihodnjic. Javljamo obenem, da se vrši prihodnje predavanje dne 14. t. m. točno ob 8. uri zvečer v mali dvorani „Narodnega

doma“. Predava g. dr. Fermevc, odv. kand. v Celju, o ločitvi in razdružljivosti zakona po obstoječem pravu.

— **Celjani so cigani!** Radi teh besedi se je imel zagovarjati dne 8. t. m. pri okrožnem kot vsklicnem sodišču v Celju, neki slovenski kmet iz Gornje Savinjske doline. Dotični kmetič je namreč izdal meseca oktobra lanskega leta po celjskih gostilnah precejšno svoto denarja, vsled česar je prišel že zelo „dobre volje“ na tukajšnji kolodvor, da bi se odpeljal s savinjskim vlakom. Za odhodnico si je še hotel privoščiti kupico piva pri gostilničarju Kusterju, restavraterju na tukajšnjem kolodvoru. Ker mu je Kuster ponudil slabo pivo, je postal njegov gost nejevoljen in je to svojo nevoljo pokazal s tem, da ga je imenoval zagrizenega nemškutarja in konečno se zaklical: „Celjani so cigani!“ Kuster je kmeta tožil radi razžaljenja časti pri tukajšnjem okrajnem sodišču. V teku kazenskega postopanja so pa zvedeli g. župan Julče Rakuš, vinotržec Pallos in sladničar Mörtl, kako grozno je razžalil slovenski kmet vse Celjane. Kot pristni celjski otroci so se čutili seveda z žaljivko „Celjani so cigani“ prizadete, in njih ponos jim nikakor ni dopuščal, da bi prizanesli slovenskemu kmetiču. Dvignili so se kot reprezentantje vseh Celjanov — posebno g. župan se je smatral v to poklicanega — in tožili so našega kmeta radi razžaljenja časti. V I. inštanci je obsodil vsem dobro znani sodnik g. Ducar kmeta na 7 dni zapore, poostrenega s postom, češ da je razžalil vse prebivalce celjskega mesta, torej tudi Rakuša, Pallosa in Mörtla. Ker se je kmet pritožil, je imela, kakor rečeno, soditi o tej stvari še okrožno sodišče. Tudi druga inštanca je izrekla, da je razžalil kmet vse celjske prebivalce in je torej prvo razsodbo glede krivde potrdilo in le kazen znižalo na tri dni zapore. Čast Celja je torej rešena, napad slovenskega kmeta srečno odbit. Slovenskim kmetom pa svetujemo, da naj tožijo vsacega celjskega nemščurja, če se predrzne kakor recimo Slovence imenovati pse, falote itd. Po ravnokar navedeni razsodbi okrajnega in okrožnega sodišča, bi bil namreč vsak Slovenec v tem slučaju k tožbi opravičen.

— **Za Žičkarjev spomenik** so darovali p. n. gg. drž. in dež. poslanci: Robič 20 K; dr. Ploj, dvorni svetnik 20 K; dr. Šusteršič 20 K; dr. Žitnik 10 K; Povše 10 K; dr. Stojan 10 K; vitez Berks 10 K; Pogačnik 10 K; dr. Gregorčič 10 K; Šnklje 10 K; Pfeifer 10 K; Melhior Zorko, kaplan 8 K; Fr. Lom, župnik 2 K; Alojz

Kos, župnik 10 K; J. Šumer, kaplan 1 K; Ivan Rožman, uradni vodja zadružne zveze 5 K; M. Ulčnik, župnik 4 K; Martin Kragl, duh. svet. 4 K; Jur. Utičar, župnik 5 K; Jan. Toman, župnik 5 K; Posojilnica Videm 50 K.

— **Dobrna pri Celju.** Anton Auer, c. kr. oberlajtnant v p. je „bil“ Rentmeister v dobrnskih toplicah. S 1. sušcem je bil odstavljen in njegovo mesto je zasedel drug. Auer-jevo ime je bilo že več časa na glasu — na dobrem ali na slabem — danes ne bomo preiskovali. Posebno o priliki zadnjih dobrnskih volitev je hotel po svoji navadi igrati veliko ulogo, a Slovenci so mu jo vzeli iz rok in so se je naučili sami. Zanimivo bo morebiti, da je pri tej spremembi topliške službe celjska „vahtarca“ iskala blamaže in jo hitro tudi našla. Z mogočnim glasom je vpila proti koncu februarja: Auer je bil Rentmeister na Dobrni in ostane. Sedaj pa je dal deželni odbor „vahtarco“ po zobeh, da bo morebiti treba živino — pardon — zobozdravnika!

— **Dobrna pri Celju.** Občni zbor „Bralnega društva“ se je vršil v nedeljo pred nenavadno mnogoštevilnim občinstvom. Društvo je naprosilo potovalnega učitelja g. F. Goričana, kateri je v prepričevalnem in jasnem govoru kazal na različne rane našega kmetijstva. Da je govor dosegel popoln uspeh, je priča to, da so sklenili navzoči posestniki ustanoviti še letos podružnico kmetijske družbe. Iz poročila odborovega posnamemo, da je društvo imelo tudi lansko leto nad 100 udov, ki so se pridno posluževali društvenih časnikov in knjižnice, katera je narasla na lepo število 532 knjig. Sploh je knjižnica na novo urejena. Društvo je vkljub mnogim stroškom dobro gospodarilo, ker se je pokazal prebitek blizu 5 kron. Društvo, katero je različnim ljudem na Dobrni tri v peti, je pokazalo, da ga ne omaja vsa jeza in vse sovraštvo nasprotnega tabora. Da našim nasprotnikom podučni shodi „Bralnega društva“ niso po volji, nam je res vse eno, a s tem, da se tako zlobno zaletavajo vanj, kažejo svojo onemoglost in praznoto v svojih glavah. Torej le lepo mir! „Bralno društvo“ je bilo, je in bo!

— **Bralno društvo Frankolovo** ima v nedeljo, dne 11. t. m. svoj občni zbor v šol. poslopju.

— **Zibika.** Dne 2. sušca je od kapi zadet umrl občespoštovani fant Frančiček Novak, p. d. Sedovski, edini sin precej premožnega posestnika. Pogreb je bil v nedeljo po večernicah ob mnogobrojni udeležbi ljudstva celo iz sosednih župnij. Ob odprtem grobu mu je g. župnik govoril ginljivo slovo.

— **Trg Soštanj** je pri večerajšnjih volitvah padel v nemškutarske roke. V tretjem razredu so zmagali Slovenci.

— **Škale.** Okrog 80 kmetov iz šaleške doline se je zbralo v nedeljo v Škalah pri občnem zboru kmetijske zadruge za šaleško dolino. Odbor je podal obširno poročilo, iz katerega je posneti, da se bode zadruga po sedemletnem spanju obudila k novemu življenju. Kot prvo nalogo za uspešen napredek zadruge si je stavil odbor gospodarski pouk: v to svrhu je priredil v teku treh mesecev dva občna zbora in štiri poučna predavanja, in sicer 2 v Škalah, 1 v Družmirju in 1 v Velenju, razum tega je storil že potrebne korake, da pridejo v kratkem potovalni učitelji, kateri bodo predavali o živinoreji in sadjereji, hoče pa tudi vršiti drobno gospodarsko delo z gospodarskimi sestanki v posameznih vaseh. Skrbel bode pravočasno za skupen nakup potrebščin za kmeto-

vanje in bode tudi svoje nede poučeval o važnosti in dobičku umetnih gnojil, klajnega apna itd. Storil bode tudi potrebne korake za skupno prodajo pridelkov kmetijstva, vzlasti sadja. Delalo se bode na to, da se letos spet priredi sadjarska razstava v Šoštanju, zvezana s sadnim sejmom, ista se naznani vsem kupcem za sadje in se na ta način da kmetom prilika brez posredovanja raznih poklicanih in nepoklicanih barantačev stopiti s kupci v zvezo in doseči boljše cene za sadje. Tudi za skupno prodajo drugih pridelkov se bo skrbelo. Ustanovila se bode zadružna drevesnica, v kateri se bodo gojile vrste sadnega drevja, katera so za naše kraje primerne; poleg tega se bode mladina v isti pod nadzorstvom strokovnjakov poučila o vsem, kar je sadjereju potrebno znati. V povzdigo živinoreje in perutninarstva se bodo nakupile plemenske živali; tekom časa se bodo omislili kmetijski stroji, kateri se bodo zadržnikom izposojevali. Da pa bode odboru mogoče ves ta načrt izvršiti, je potrebno, da pristopijo vsi zavedni kmetje šaleške doline. Računski zaključek izkazuje popolnoma redno poslovanje prejšnjega odbora.

— **Še več narodne zavesti!** (Iz marenberškega okraja.) Z veseljem konstatiramo, da je marenberški okraj zadnji čas zdatno napredoval v narodnem oziru, posebno kar se tiče izobraževanja in poučnih shodov. Tudi marsikateri novič za narodne namene je že daroval naš kmet svest si, da s tem le skrbi za boljši slovenski naraščaj. A zakaj vendar ne napredujemo vzlic temu?

Vzrok je popolnoma gospodarski in dokler ne odstranimo te pege, je kak pozitiven napredek izključen. Gospodarsko se moramo rešiti iz kremljeva našega narodnega nasprotnika, ovreči moramo tisto mlačnost, ki nas dela omahljivce, da ne podpiramo svojih ljudij in popustimo mogoče za par grošev svoje narodne dolžnosti. Žalostno je dejstvo, da zadnji čas v našem okraju pada posestvo za posestvom v roke narodnih nasprotnikov, ki preživijo noč in dan na lepa posestva in takorekoč s silo trgajo kmetije, če je le količjak zadolžena. Obetajo kmetom zlate gradove, a ko so enkrat srečni posestniki, se pokaže pravi značaj barabskih odpadnikov. Nobeno sredstvo jim ni prepodlo, da bi dosegli svoj namen.

Tu nam preti nevarnost za svoj narodni obstoj in vi, ki imate le količjak npliva pri svojih soobčanih, stojte na braniku in rešujte, kar se še da rešiti!

Hočem navesti nekaj pozitivnih slučajev. V Marenbergu kar mrgoli takih barantarskih odpadnikov, ki so požrli že večino kmetij leve strani Drave in sedaj so se spravili na vuhredski, arlški in antonski okraj, češ tudi te je treba ugonobiti. Prav dobro vedo, da je ljudstvo ravno na tej strani narodno zavedno in ima še lepe gozdove. Kovati hočejo torej dvojni dobiček. Na vas je ležeče, predragi kmetje, da preprečite te nakane. Saj imamo dovolj slovenskih lesotrzcev, te podpirajte in tem zaupajte, ako vas teži mogoče kako gospodarsko breme. Našli bodele gotovo dovolj slovenskih odjemalcev in razven tega pa storite s tem svojo narodno dolžnost. Sicer vam ti ne bodo stavili kočije na razpolago, kakor ima navado znani marenberški zagrizenec (ki je tudi dejal pri tej priliki, da je njemu vseeno naj bo Nemec ali Slovenec), tudi ne bodo marširali literčki na mizo, a pošteno vam bodo plačali in ne bo se vam treba pozneje pravdati z njimi. Varujte svojo posest, dokler je še čas!

— Ali so te odgnali?
— Šel sem proste volje.
— Neumne volje! A zakaj?
— Bil sem nesrečen. Nisem rojen za svetih duhovski poklic.
— Nesrečen? In kaka sreča te čaka sedaj. Zakaj si —?
— Sret mi bode dal srečo. Učil sem se nekaj.
— Morda hočeš prek morja — v Ameriko?
— Nočem.
— Kam pa?
— Ostal bodem pri svojcih.
— Pri nas? Ne boš! Brez dela ni jela. Pri nas je pa delo le s plugom in motiko.
— Nočem se rediti od vašega pota. Vrnem se v mesto. Tam dobim pomoči. A vsaj za prvi čas mi dajte strehe.
— Ne dam. Pojdi, koder ti drago.
— Tast, vplete se v govor svak, ne prenažite se. Poslušajte ga vsaj, kaj ve, kaj je.
— Molči, zet! — Lovro! Sveta si želja. Pojdi v svet. Srečen pot. Pre-

nočiš lahko tu, a jutri ob zori se mi poberi iz hiše.

— Oče?

— Nič. Rekel sem in tako bode.
— Dobro, oče! Šel bom.

Starec je šel iz hiše — v selo mrk, zamišljen. Sin se je vlekel v kamrico in se vrgel na postelj. Tu je ležal nem. Prsi so se mu dvigale, ustne drhte. Naenkrat so zaškrpala vrata. Vstopila je stara mati.

— Lovro! Si čul? Lovro! požugala je starka.

— Kaj je, mati? vzdignil se je Lovro.

— Povej mi vse, kako je bilo.

Starica je sedla na postelj kraj Lovra in on je razkril materi svojo ranjeno dušo.

— Lepo govoriš, krasno govoriš, prikimala je starka med solzami, oh kako bi bil ti lepo pridigal. Pa ko je tako, naj bo božja volja, ali — ali ta rana se mi ne bo zacelila. Pri tem si je starka otrla solze s predpasnikom.

(Dalje prihodnjic).

— **Po opravkih** je prišel posestnikov sin Alojzij Šturm v Oglensaku pri Mariboru k mizarju Francu Verdniku. Med njima je nastal prepir, v katerem je Verdnik zgrabil za nož in ga parkrat s tako silo zasadel v nasprotnika, da ga je nevarno poškodoval.

— **Konec pijancev.** 33letni hlapec Tomaž Kumpuš v Boču pri Selnici se je tako napil slivovke, da je obležal v občestnem jarku, kjer ga je zadela kap. Ravno tako se je zgodilo s 60letnim delavcem Ivanom Lopičem od Sv. Jurja na Pesnici; našli so ga mrtvega v nekem potoku.

— **Nemško nasilje.** Občina Gočova pri Št. Lenartu na Štajerskem je sklenila, da bo sprejemala samo slovenske dopise, vse druge pa vračala, ker so v občini sami Slovenci. Mariborsko okrajno glavarstvo je pa sprevidelo v tem sklepu strašno nevarnost za štajersko nemštvo in izdalo je občini Gočova odlok, v katerem ji na široko po svoje razklada, da mora sprejemati nemške dopise in ji prepoveduje jih nerešene vračati. Sklicuje se pri tem na člen XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. dec. 1867., po katerem imajo državljani pravico, pisмено in ustmeno občeovati z vsemi oblastvi in tudi z občinskimi uradi v vsakem deželnem jeziku, na Štajerskem torej v slovenskem in nemškem. Dobro! Kako se pa godi Slovincu, če pride v dotiko z oblastvom, pri katerem so slučajno Nemci, dasi je deželni jezik tudi slovenski? Noben vrag ga ne razume in revež si mora ali iskati tolmača, ali pa oditi, ne da bi opravil, kar je mislil opraviti. Slovenec se mora vedno pokoriti nemški samovolji, ki ne pozna nobene pravice in enakopravnosti in potem se še govori, da se nas z raznimi takimi odloki ne šikanira in ne izvajajo najgrša nasilstva nad našimi zajamčenimi pravicami!

— **Predsednikom graškega nadsodišča** na Gleispachovo mesto je imenovan dvorni svetnik v justičnem ministrstvu, Pittreich, ki ne zna nobene slovenske besede. Pittreich je brat vojnega ministra.

— **„Brat Sokol“ v Ljubljani.** V nedeljo pred Jožefovim, dne 18. t. m. se bode igrala prvič na Štajerskem v ptujski „Čitalnici“ izvirna slovenska šaloigra, katero je spisal znani slovenski humorist in pisatelj g. Fr. Milčinski.

— **Tajnim svetnikom cesarja** je imenovan sekcijski svetnik v poljedelskem ministrstvu dr. Maks Vladimir baron Beck, lastnik grajščine Plevna pri Zalcu.

— **Volitve v okrajni zastop ormoški** so se za nas častno završile. Udeležba je bila Nemcem mogoča le v skupini velikega posestva, vendar se tudi tukaj niso pokazali na volišču. Slovenski veleposestniki so prišli polnoštevilno ter so si enoglasno izvolili sledečih osem zastopnikov: Fr. Gomzi, Ivan Horvat, Ivan Irgolič, Jak. Majcen, veleč. župnik Jožef Meško, Dr. Ivan Omulec, Leopold Petovar in Martin Stanič.

Skupino veleindustrije zastopata poleg južne železnice narodni trgovci g. M. E. Šepc v Ormožu ter vroznani g. Jakob Zdravec, lastnik paromlina v Središču.

V skupini mest in trgov odpošlje poleg mesta Ormož, ki ima pet nemških odposlancev, tudi narodni trg Središče pet zastopnikov in sicer gg.: Ivan Kočevar, deželni poslanec itd. v Središču, Jožef Klemenčič, veleposestnik v Središču; Ivan Kolarič, tržan; Maks Robič, trgovec in Jožef Šinko, župan, vsi v Središču.

Konečno je še skupina kmečkih občin izvolila okrajnim zastopnikom

11 zavedno narodnih občinskih predstojnikov in sicer: Vid Dovečar v Sordincih; Florijan Kuharič v Šardinji; Anton Meško v Lahoncih; Ivan Meško v Trgovcih; Andraž Muhič, Ant. Munda v Bratonečicah, Franc Paulinič v Frankovcih; Ivan Rausl v Obrižu; Ivan Škerlec pri Sv. Tomažu; Franc Vraz v Žerovincih in Franc Zabavnik v Vodranjih.

Narodnostno razmerje je torej v ormoškem okrajnem zastopu v bodoče 26 Slovencev proti 6 (vštevši južno železnico) Nemcem, kar pomeni napredek 4 glasov proti razmerju v dosedanji poslovni dobi (24 Slovencev proti 8 Nemcem.)

— **Obe mariborski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda** prirediti svoj običajni letošnji občni zbor v četrtek, 15. sušca ob 8. uri zvečer v restavraciji „Narodnega doma“ v Mariboru. Vabljeni so vsi udje. Pričakovati je prav mnogobrojne udeležbe iz vseh krogov.

— **Sv. Bolfenk pri Središču.** Naše bralno društvo „Lipa“ nam je že dvakrat preskrbela kaj prijetno zabavo. Uprizorilo nam je dne 7. prosinca t. l. gledališko igro „Raztresenca“ in dne 25. svečana t. l. pa kaj imenitno burko v dveh dejanjih „Pravica se je izkazala“. Obe igri ste se zelo dobro obnesli, saj so naši domači fantje, pod vodstvom nadučitelja g. Slanca svoje vloge kar najbolje izvajali. Vsa čast vrlim igralcem! Da ste se pa mogli vršiti te dve veselici, zahvaliti se imamo vrlim rodoljubom iz Središča, Ormoža, Gradca in Sv. Bolfenka, ki so z znatnimi denarnimi prispevki v skupnem znesku 148 K 60 v. pripomogli, da si je društvo „Lipa“ zamoglo nabaviti gledališki oder. — Na tem mestu vsem darovalcem iskrena hvala! Slikarsko delo pri novem odru je izvršil g. Tone Čeh, slikar v Ljubljani res umetno in okusno. Priporočamo ga vsem društvom kar najtopleje. Upamo, da te predstavi niste bile zadnji in da nam bodo naši vrli igralci še mnogokrat dali priliko opazovati, kaj zamore dobra volja in narodno srce! Torej kmalo na svidenje!

— **Umrj je v Apačah** blizu Radgone tamošnji župnik g. Kukovec, dne 7. t. m. Bil je zaveden Slovenec in je v napol pohemčeni svoji fari med svojimi slovenskimi farani vedno gojil slovensko zavest. N. m. b. z. l!

— **Žalostni konec maškarade.** V Št. Lenartu v Slov. goricah se je na pustni torek vozilo dva voza maškar. Na enem vozu je bil za zavirača neki Friess, ki je imel pri sebi tudi svojega 7letnega sinčka, ki je sedel zadaj na ročici. Ko se je voz začel pomikati po hribu navzdol, je Friess zavrnil in mali deček Valentin je padel z voza in kolo mu je zdrobilo lobanjo. Deček je bil takoj mrtev, maškare so se pa prestrašene razšle.

Laške novice.

— **Slovenski Laščani** zgubili smo zopet enega izmed naših najmarljivejših; ostavil nas je pretekli ponedeljek g. L. pl. Rainhofer, komptoirist in sorodnik tvrdeke Elsbacher, odhajajoč na svojo domačijo v Rajhenburgu. Zgubimo ž njim podporo pri petju in sploh pri društvenih prireditvah, pri igri na odru pa nam je nenadomesteno. Tako izvirno komičnih vlog, kakor jih je znal g. Rainhofer ustvariti ne bomo več imeli — vse je bilo v smehu kadar je nastopil, bodisi v vlogi bolnika „kateraga preganja nemškutarski zmaj“, ali v vlogi barona, katerega tare melanholija, ali kot sluga Hrka, ki je študiral, kako bi se dalo na najložji način denar zaslužiti. — Priscrni pozdrav za slovo od slovenskih Laščanov!

— **Vedno bolj zamotane so razmere na naši železnični postaji.** 65. februarja so imeli tam tisti dan po pustni nedelji! Tako vsaj stoji na voznih listkih, katere so ta dan izdajali. Čudno ni, saj smo dobili tri nove nemške peteline, ki se pristno s heilarsko družbo po gostilnah potikajo ter celo, kakor se sliši med uradnimi urami tjekaj zahajajo. Kadar pa kak Slovenec pri kasi zahteva listek ali kako pojasnilo, tedaj tak gospod uradnik pokliče železničnega čuvaja za tolmača, ker sam slovenski ne razume. V tem se posebno odlikuje neki Leitenner, ki celo še zahteva, da naj stranka tolmača seboj pripelje. — Saj že res niti tolmača ne bo mogoče dobiti na kolodvoru, ker celo nižje službe so začeli zasedati trdi Nemci. Sicer pa — bodimo brez skrbi: obljubili so nam na Dunaju slovensko govoreče uradnike. Treba jih bode samo vprašati: kedaj se to izpolni?! Po našem mnenju bi se bilo to že najmanj dvakrat lahko izvršilo. Mi čakamo...

— **Podučni shod za kmetijstvo — brez kmetov** — imeli so oni dan pri Hinketu (Horiaku). Štajerska kmet. družba poslala je namreč nekega nemškega potovalnega učitelja, ki je klobasaril nekaj o vrtnarstvu — v nemškem jeziku. Kaj čudo torej, da naših kmetov ni bilo blizu. Slučajno bili so trije naši možakarji tamkaj, ter rado vedno pričakovali, kaj bode mož novega povedal, upali so seveda, da bode slovensko govoril. Toda kako so se začudili, ko je začel mož v gornještajerskem narečju svoj hinderhonder, da je bilo kar zbežati, kamo-li poslušati in razumeti. Eden kmetov je ogorčen menil: ako grem gledat, kako ribe po Savinji plavajo, imam še vedno več haska kot od takega nemškega golčanja. To je že vendar višek nesramnosti, ako se v okraj, kjer razumejo vsi prebivalci slovensko, niti 5 odstotkov pa ne nemško, pošilja nemškega učitelja na predavanje! Sploh pa je stara in znana stvar, da iz Gradca za nas Slovence nikoli nič dobrega ne pride. — Primorani smo torej iskati si pomoči pri naših rojakih, ki so pripravljeni podučevati nas brezplačno, med tem ko v Gradcu tega še za drag denar nočejo storiti. Proč torej od Gradca!

— **Bralno društvo za Laški trg in okolice** sklenilo je prirediti v nekaterih tednih podučni shod za kmetstvo ljudstvo, ter je naprosilo v ta namen ljudskoizobraževalno društvo Akademijo v Ljubljani, da prevzame predavanje pri tem shodu. Natančnejše se še naznani. Opozorjamo že sedaj naše okoličane na ta shod. Udeležite se ga v mnogobrojnem številu.

— **Arogantni davčni uradniki.** Neki kmet laškega okraja je podal sledečo pritožbo: „Danes sem bil pri davkariji zaradi plačanja davka. Razumene ni bilo nobene druge stranke notri, vendar se ni nobeden od navzočih uradnikov ozrl na mene ali me vprašal, kaj hočem. Ker se mi je mudilo, sem poprosil, naj me že vendar odpravijo. Ali sedaj je bil ogenj v strehi! Kar shruli so vsi proti meni ter vpili eden za drugim na mene: vi morate čakati, ako hočemo, celi dan. To mi je pa res že nekaj preveč“.

Kranjsko.

— **CXLII. odborovala seja „Slovenske Matice“** bode v Ljubljani, v četrtek, dne 15. sušca t. l. ob petih popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Počrtditev zapisnika o 141. odborovi seji. 3. Poročilo o računih za leto 1905. 4. Poročilo o premembi društvenih pravil. 5. Poročilo knjižnega odseka. 6. Tajnikovo poročilo. 7. Eventualia.

— **V Veliki vasi pri Krškem** je v ponedeljek umrl tamošnji graščak Miha Fahrner v 84 letu. Bil je pravi abstinent, ni kadil, ni pil opojnih pijač; najljubše mu je bilo mleko pa sladice. Par ur poprej mu je deputacija meščanske garde prinesla diplom častnega člana, a se te časti ni več zavedal.

— **Mrtvega našel** je hlapec Peter Uderman v Kranjski gori hišni št. 101 občinskega ubožca 56 let starega Alojzija Tarmana. Pri preiskavi se je zapazilo, da ima mrtvec na levi strani temena dve temnordeči lisi. Ob ustih in nosu je bil tudi krvav; hudobno dejanje ni izključeno.

Koroško.

— **Požigalec** so prijeli v osebi pastirja v Mačah pri Borovljah, ki je zažgal poslopje kmeta Otroba. Škoda je napravil požar za 3100 K.

— **Ponočnega roparja** je vjel v ponedeljek ponočni stražnik Maurer v Celovcu. V sosedni ulici od svojega stališča je začul nekaj šum. Hitro hiti gledat in vidi veliko sovo, ki je vjela goloba in zasadila vanj svoje kremplje. Ko je sovo hotel zgrabit, je strfotala in jo je ujel šele v sosedni ulici. Golob je imel prelomljen tilnik. Sovo sedaj celovško meščanstvo hodi ogledovat na policijo.

— **Koroški Slovenci** so na svojih shodih, ki so jih priredili na 12 krajih minolo nedeljo, najodločneje protestirali proti Gantschevemu načrtu in pozivljali slovenske poslance, naj zastavijo vse moči, da se odstrani nož, ki so ga nastavili na vrat koroških Slovencev. V nedeljo se vrši še 10 takšnih protestnih shodov. Ljudstva je razburjeno.

Slovanski sever.

Česke vesti. Slovanski korespondenčni urad v Pragi in vlada. — Komite za ustanovitev slovenske korespondenčne pisarne v Pragi je napravil v juliju leta 1904, potrebne korake za dovoljenje, da se ustanovi ta pisarna. Po mnogokratnih interpelacijah je prišel 17. m. m. torej čez več kakor poldrugo leto, odlok c. kr. namestništva za kraljestvo Češka, s katerim se odklanja podelitev koncesije in sicer zato, ker takega podjetja v Pragi baje ni potreba. Komite napravi še daljne zakonite korake proti odloku deželnega namestništva.

Volitve v trgovsko zbornico v Olomucu. — Razmerje čeških in nemških sil v trgovski zbornici olomuški se po zadnjih volitvah, za katere se je razvijala na obeh straneh izvanredna živa agitacija, ni izpremenilo. Čehi imajo 10, Nemci pa 38 glasov. Kakor je že navada, so si Nemci i to pot pomagali z nasilnostjo in nenravno agatacijo, tako da so dobili v celem Čehu okolu 200 glasov manj kakor pri prejšnjih volitvah.

Delavska stavka v Škodovih zavodih v Plznju. Delavci imenovane tovarne so zahtevali znižanje plače za 25% in 30%. Ker menedžerstvo njihovim zahtevam ni bilo ugoditi popolnoma in je nekatere opustilo, se je pričel dne 6. m. m. štrajk, ki se ga je udeležilo 4000 delavcev. Mesto njih so dobili v tovarni klanjenci. Zaradi tega in pa vsled podpore ostalih čeških tovarnarjev, ki so sklenili, da ne sprejmejo v svojih železnih tovarnah nobenega delavca Škodovih zavodov, se delavci podlegli in pričeli po 19dnevem štrajku zopet delati, pod pogoji, ki jih je stavna tovarna prvotno.

Volilna reforma pa češke stranke, 23. m. m. so se sešli na najnu češki poslanci vseh strank, da dogovorijo o skupnem nastopu napr...

Gautschevi volilni predlogi. Mladočeški zahtevi, da se razdelijo vsi mandati kakor glede na dežele tako glede na narodnosti po številu prebivalcev, da bi se volilo povsod enako, da bi se ne predla delitev na mestne in kmetske okraje in da naj se sodni okraji ne trgajo, vladna predloga sicer ne odgovarja, vendar jo sprejemajo Mladočeši za podlago nadaljnjim razpravljanjem. So namreč mnenja, da je vladna predloga znamenje velikega napredka, da je bolje nekaj kakor nič, ko se vse gotovo doseči ne da. Da se doseže enaka volilna pravica, zato treba še nadaljnega razvoja in nadaljnjih bojov. Volilna pravica naj se pa razširi i na doslej nezastopane vrste ljudstva, da se tako res uresniči splošna in enaka volilna pravica. Te doslej nezastopane vrste pač pomenijo ženstvo. K edinstvu in slogi v boju za splošno in enako volilno pravico spodbujajo vse Slovence, ker bo le tako mogoče zadostno popraviti hibe in napake vladne predloge. — Z ozirom na dogodke na Ogrskem in pa na izpremembe, ki nastanejo vsled volilne reforme, so podali Mladočeši i predlog, naj se izvoli odsek 48 članov, ki izdela in državni zboru predloži kar najpreje predlog o reviziji ustavnega zakona z leta 1867. in to v smislu historičnih prav in dejanskih potreb posameznih kraljestev in dežel z ozirom na zakonodajstvo in upravo. — Smo radovedni, ali bo kaj govora o narodnostni avtonomiji, ki je za nas Slovence edino možna pot. — Agrarci so se dali ogreti za volilno reformo samo iz narodnostnih ozirov. Danes vidijo, da narodnostno ni pravična in da se dela krivica deželi z ozirom na mesta. Mesta dolijo na Češkem 35. kmetske občine tudi 35 mandatov, dočim jih gre po prvi mestom 32. kmetskimi občinam pa 46—48. S tem se množe i mandati socijalnih demokratov. Zato bodo bojevali z vsemi sredstvi proti Gautschevi volilni predlogi, magari i z revolverji. — Konservativni veleposestniki so se že uklonili neodoljivi sili volilne in enake volilne pravice, zato so podali Gautschu spomenico, v kateri zahtevajo razširjenje delokroga deželnih zborov — seveda, ker imajo gospodje tam še vedno nekoliko vpliva. Ko se pa uvede splošna in enaka volilna pravica i v deželne zbornice, bodo gospodje zopet presedlali, če bodo imeli kam. — Češki poslanci dr. Baxa, Černý, Choc, Fresl, Klofáč, Sehnal in dr. Šobotka so se združili pod predsedstvom Klofáčevim v češki državno-pravni klub — český klub státoprávní. Novi klub je napovedal napakam Gautscheve reforme najhujši boj in sicer iz narodnih in političnih ozirov. Zlasti se protivi principu enoletnega prebivanja v dotični občini, ker se pripravi z njim ob volilno pravico mnogo delavcev.

Pražka policija dobi novo uniformo. Revolverji se odpravijo, mesto sedanjih krajskih pa dobi dolge častniške sablje, če se izpremeni z obleko i dah, je drugo vprašanje.

Svetovne vesti.

— Cesar je pomilostil 50 kaznjencev. Od teh jih odpade na mari-borsko kaznilnico 3, na gradiško 2 in na begunjsko 2.

— 20.000 švicarskih podanikov je izjavilo željo, naj bi vlado volilo ljudstvo, a ne „veliki svet“. Dne 5. t. m. se je vršilo ljudsko glasovanje o tem nasvetu v bernskem kantonu; 37.968 glasov se je izreklo za, 10.995 proti. Meseca maja t. l. se vrši prva volitev.

— Bolezen otrpnenja tilnika se po Šleziji silno širi.

— Korzo s 640 kočijami. Letošnji korzo v Trstu je bil največji dosednji korzo v tem mestu. Sodelovalo je 640 kočij in vozov.

— Požar trajal 48 let. Te dni je bil naposled udušen požar v rudniku Greemovod v Zjedinjenih državah. Kakor znano, trajajo požari v premogovnikih posebno dolgo. Ta požar se je začel l. 1857. Mnogi so ga skušali pogasiti, a so plačali svojo smelost z življenjem. Po najnovejših vesteh je ta požar naposled po 48 letih zadušen.

— Kaznjeneec dobil stavo. Vsoto 100.000 kron, ki je bila namenjena tistemu, ki bi najnatančneje pogodil število ljudi navzočih na razstavi v St. Louis l. 1903, je dobil kaznjeneec Campbell, ki je zaprt v državni jetišnici v Nebraski radi poneverjenja. V zaporu ostane še eno leto in potem dobi polovico omenjene vsote. Drugo polovico dobi paznik, ki se je trudil zato, da so priznali kaznjencu nagrado.

— Star podpolkovnik je vsekakor Filip pl. Franck v Berlinu, ki je star sto let in je slavil dne 3. t. m. osemdesetletnico svojega službovanja. Cesar ga je imenoval tem povodom generalom.

— Pasja zvestoba. Iz Varšave javljajo, da so orožniki aretirali nekega revolucionarja. Ta se je mudil v svojem stanovanju in pri njegovih nogah je ležal velik pes. Ko so hoteli orožniki revolucionarja odvesti, se je vrgel pes ves divji nanje in branil svojega gospodarja tako dolgo, da so ga usmrtili z bajoneti.

— Židje nemški častniki. Nemški cesar je povabil tri židovske bankirje k intimni dvorni pojedini. Časopisje iz tega sklepa, da se gre v prvi vrsti za to, da se Židom pripusti vstop v častniški zbor.

— Grof morilec. V Pribocu na Ogrskem je naglo umrla bogata starka Beniczky. Zaprlji so njenega vnuka grofa Nayhausza, ker je sumljiv, da je starko zastrupil s strihuninom. Nayhausz je bil svoječasno pruski častnik in dve leti vojni poročevalec na Kitajskem.

— Strela v mareu. Blizu Temišvara je strela ubila nekega hlapca in štiri vole.

— Maksim Gorki je napovedal v Berlinu več predavanj. Z njim je prišla tudi njegova ljubica, gledališčna igralka Andrejeva. Ker pri njegovem dohodu na kolodvoru ni bilo nobenega postreščka, naložil si je sam težak svoj zaboj na hrbet ter ga nesel v mesto.

— Princezinja Windischgraetz, unukinja cesarjeva, je bila v sanatoriju Löw dne 8. t. m. operirana na slepiču. Njeno stanje se boljša.

— Nov Tolstojev roman. Lev Tolstoj je dovršil svoj novi roman „Zidanje stolpa“, ki izide v kratkem času. V romanu opisuje Tolstoj današnje ruske razmere in jih primerja z zidanjem babilonskega stolpa.

— Umrli vsled plesa. V Natzmersdorfu je te dni umrla mlada deklica vsled tega, ker je preveč plesala. Bila je namreč pri sosedu na ženitnini, kjer je plesala vso noč. Deklica je s plesa šla domov ter legla v posteljo, iz katere pa ni več vstala. Zdravniki so izjavili, da je umrla vsled neke vrste kapi, ker je preveč plesala.

— Žrtve pusta. V Brnu sta se ustrelila iz enega in istega revolverja 25letna J. Horak in Ig. Holansky, ko sta se vrnila s pustnega plesa.

— Za ustanovitev vseučilišča v Hamburgu je podaril bogati posestnik rudnikov Alfr. Weit 2 milijona mark.

— V Belgradu ustanovi neka bavorska družba tovarno za sladkor. Skupščina je družbi že dala koncesijo.

— 500 porok je bilo zadnje nedeljo v pustu na Dunaju.

— 33 novih planetov. Število planetoidov in asteroidov, onih malih nebesnih teles, ki med Martom in Jupitrom obkrožavajo sonce, se je od srede septembra pret. leta do danes povečalo za 33. Odkrili so jih potom fotografije. Dosedaj je znanih vsega skupaj 569 planetoidov.

— Obsodbo bivšega srbskega ministrskega predsednika Gjorgjevića je prizivno sodišče pritrdilo.

— Iz carinske službe. Pri ministrstvu se je ustanovilo novo mesto carinskih nadzornikov. Za južne dežele je postal carinski nadzornik Evgen Svoboda. Carinarja v 11. činovnem razredu sta postala za Trst finančna respicijenta Martin Gabrić in Peter Golja.

— V Petrogradu je v starosti 79 let umrl madjarski slikar grof Mih. Zichy, ki je nad 40 let živel tu kot dvorni slikar in bil z zadnjimi tremi carji v osebnem prijateljstvu.

— Ogrski Sloveni nevarni Ogrski. V Murski Soboti je hotel neko preteklo nedeljo Žigmond Batjani, deželni poslanec za ondotne slovenske pokrajine, slovenskemu ljudstvu sklicati shod in govoriti na njem. Ko je vlada to izvedela, je poslala trop orožnikov, da prepreči nevarnost, ki ji baje preti od par tisoč ogrskih Slovencev.

Skrb vsake gospodinjice je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvodnje okusna, zdravlju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavojke z varstveno znamko župnik Kneipp

Zgubila

se je lepa lov-ska psica, ka-terase je 25. sve-čanat. i. izverige sama oprostila. Ona je velika, ru-menorjave barve, ima bel venček in usnat pas okoli vratu. — Kupil jo je g. baron Apfaltrern v Smarji pri Jelšah in jo je izročil svojemu lovcu Mihaelu Podberšek, Spitalič, pošta Motnik pri Vranskem. Ker ni k svojemu staremu gospodarju nazaj prišla, je gotovo pri katerem drugem bližnjem ostala. — Prosi se torej, kdor jo najde, naj gornjemu lovcu Mihaelu Podberšku naznani, kateri pride sam po njo in vse stroške poplača. — Osvojiti bi si je ne bilo varno, ker je na vsaki postaji orožnikov naznanjeno. (172) 1

Zahvala.

Za izkazano odkritosrčno sočutje ob smrti našega nepozabnega očeta, soproga in tasta, gospoda

Josipa Ravlen

posestnika in klobučarja v Šoštanju

kakor tudi za darovane krasne vence in mnogobrojno spremstvo k večnemu počitku izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo. — Osobito se zahvaljujemo slav. tržkemu zastopu Šoštanjškemu, zastopnikom sosednih občin, okrajnemu zastopu. „Šoštanjski narodni godbi“ in čitalniškemu pevskemu zboru in gg. pevcem iz Št. Martina na Paki za glnjive žalostinke.

Šoštanj, 5. sušca 1906.

(171) 1

Marija Ravlen roj. Sodič, žena: Josip Ravlen, Anton Ravlen, Martin Ravlen, sinovi; Marija Škoberne roj. Ravlen, Matilda Ravlen, Josipina Ravlen, Pavlica Ravlen, hčere; Jos. Škoberne, zet;

A 152/5.7

(169) 2—2

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču na Vranskem sta po prošnji dedičev po gospej **Ani Kolar** naprodaj po javni dražbi sledeči nepremičnini, vsaka posebej in sicer:

1. Nepremičnina vlož. štev. 20 k. o. trg Vransko (Markt Franz) obstoječe iz stavb. parc. štev. 112 hiša, štev. 34. na Vranskem z gospodarskim poslopjem ter z zraven spadajočo pritliklino, a brez živine in krme. Za to nepremičnino se je ustanovila izključna cena 3400 kron.

2. Nepremičnina vlož. štev. 29 k. o. trg Vransko (Markt Franz) obstoječa iz zemljiške parcele štev. 206, njiva, za katero se je ustanovila izključna cena v znesku 2281 K 60 v.

Dražba se bo vršila dne **21. marcija 1906, ob 10. uri dopoldne, pri sodnji na Vranskem, soba štev. 1.**

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmo.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo je položiti pri sodnji v zmislu dražbenih pogojev.

Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri sodnji, v sobi štev. 2, do 20. sušca 1906.

C. kr. okrajno sodišče Vransko, oddelek I.

dne 18. sušca 1906.

Darila.

Družbi sv. Cirila in Metoda so nadalje poslali zbirke rabljenih poštinih znamk sledeči p. n. gg.: 98. o. Benigen Snoj, slovenski kurat v Aleksandriji; 99. neimenovan nabral v kat. in zadrugi tiskarni; 100. Josip Lučovnik, Šmarjeta v Rožni dolini na Koroškem; 101. Fran Lokar v Ljubljani; 102. Jernej Poje na Vrhniki, p. Stari trg pri Raketi; 103. Neimenovan v Ljubljani; 104. Katinka Guštinova v Metliki; 105. Ljudmila Širnikova, učenka VII. razreda mestne dekl. lj. šole v Ljubljani; 106. Neimenovan iz Ljubljane; 107. Anton Tomšič, stražemoster v. p. v Hirske Bistrici; 108. Ivanka Klemenčičeva v Dekanih; 109. Matija Rode, urednik „Naroda“ v Ljubljani; 110. Teo Jak, učence v Velikovecu; 111. Finančni svetnik Ivan Pogorelec v Sarajevu; 112. Fran Medica, Mori na Tirolskem; 113. Joško Bergant, nadučitelj; 114. Mgs. Tomo Zupan, prvomestnik druž. sv. C. in M. itd. v Ljubljani; 115. Neimenovan iz Gorice; 116. Iv. Drasler, Dole pri Borovnici; 117. Elca Watrak, Šmartno pri Litiji; 118. Fran Abulner, asistent m. hr. v Ljubljani; 119. Josipina Kovač v Zatični; 120. Josip Vrtovec, gostilničar v Vel. Zabljah; 121. Vladimir Dolencec, učenec II. razreda v Škofji Loki; 122. Josip Vrtovec v Vel. Zabljah p. Cesta-Križ; 123. Terezija Kranjc v Loki pri Zidanem mostu; 124. Josipina Kovač v Zatični; 125. Neimenovan iz Ljubljane; 126. Neimenovan iz Ljubljane; 127. Božidar Račič, gimnazijec v Ljubljani; 128. Danica Šantel, imenom III. slov. tečaja v Gorici; 129. Fanica pl. Kappusova v Kamnigori, Gorenjsko; 130. Marica Hummer na Jesenicah; 131. Ivan Stanovnik, gimnazijec v Ljubljani; 132. Berta Sevar v Ljubljani; 133. Vid Janžekovič, kapelan pri Sv. Lenartu v Slov. gorici; 134. Matija Zemljic pri sv. Lenartu v Slov. gorici; 135. Josip Kolenc v Ljubljani; 136. Ferdinand Hlebs v Kranju; 137. Mat. Perč, St. Stefan pri Velikovecu; 138. Zdravko Sagadin, gostilničar v Sesterzah. Ptujška gora, Sp. Štajersko; 139. Vekoslav Šumenjak, dijak v Mariboru; 140. Anton Gams, učitelj v Lembachu pri Mariboru ob Dravi; 141. Tomo Vamberger v Sp. Šiški; 142. Malvina Plaper, vrtnarica v Podgori pri Gorici; 143. Slov. plan. društvo v Ljubljani; 144. Rudolf Sartor v Zalcu; 145. Marijana Nolljeva v Ljubljani; 146. Klementina Piklova, učiteljica v St. Vidu pri Zatični; 147. Anton Sinigoj, blavec v goriskem semenišču; 148. Katarina Čehovin iz Dobrove pri Ljubljani; 149. Anton Vauti, Rute, p. Šmihel nad Pliberkom; 150. Neimenovan iz Trsta.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Kuharica

ki je tudi vajena v gospodinjstvu se takoj sprejme. Ponudbe na upravnishvo „DOMOVINE“. (168) 3-1

2 učenca

iz dobre hiše se sprejmeta v trgovino z mešanim blagom. Zahteva se dobri uspeh ljudske šole in znanje slovenskega in nemškega jezika. — Ponudbe naj se pošiljajo na trdsko 2-1

M. ELSNER, LITJA.

OYES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrabi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. Podpisano oskrbnishvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 3 K 20 v predplačila.

Oskrbnishvo graščine Golič 4-3

pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

SVOJI K SVOJIM!

Opozorjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta Zagreba.

Ista zavaruje na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje Podružnica „Kroatia“ v Trstu. (14) 26-22

Zastopniki se iščejo po večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške.

Hiša

(166) 3-2

zidana, z opeko krita se da pod ugodnimi pogoji v n. a. j. m. Taista leži poleg okrajne ceste II. razreda, samo 10 minut od železniške postaje Ponikva. Okoli hiše ograjen vrt, zraven vodnjak s pitno vodo. V kuhinji sta dva štedilnika in je prostora za dve obitelji, ker ima hiša štiri sobe in sicer na vsaki strani dve. Po dogovoru se da tudi s pritliklino vred. Primerna je za kakoga vpokojenca ali tudi za izletnike v poletnem času. Kdor hoče prevzeti naj se v kratkem oglasi pri **FRANC PODGORŠEK-u**, gostilničar na Ponikvi hiš. št. 16.

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri bri galnicah najnovejšega zistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na zastavi leta 1903. izumitelja in tvorničarja

R. A. Smekala iz Smichova. Podruž. Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh potrebsčin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (109) 26-4

podružnica R. A. Smekal.

Cene primerno nizke. Delo solidno in se v teku tedna izgotovi. Lišpa ni treba odstraniti. Za vse v snaženje izročene stvari se jamči.

H. VOLK

Šoštanj, Štajersko.

Kemična pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na par in elektriko, se priporoča za snaženje vsakovrstnih oblek itd.

Zbiralnica v Celju pri gospodu

Josipu Hočevanju

krojaski modni salon, Kolo-dvorska ulica.

(64) 67-22

Cunard Line.

Najboljša in najcenejša, zelo pripravna vožnja

v Ameriko!

Vsakah 14 dni vozijo

Trst-New-York

parniki z dvema vijaki in brezžičnim brzojavom opremljeni, 10.000 ton noseči. — Pojasnila in vozni listi se dobijo pri zastopniku

ANDREJ ODLASEK, Ljubljana Slomškove ulice št. 25.

Bliznji odhodi parnikov iz Trsta: **PANNONIA**, ponedeljek 12. marca 1906. — **CORPATHIA**, nedeljo 25. marca 1906. — **ULTONIA**, ponedeljek 9. aprila 1906. 23

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom

prodaja v vseh velikostih najboljša izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. BERGER

DUNAJ L. Wipplingerstrasse 29.

Vzorci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. 104-51

Najboljša klaja

za svinje je radič ali svinjska salata.

Seme od taiste prodaja in razposilja po pošti od pol kilograma naprej

KAROL CIMPERŠEK, trgovina z mešanim blagom

(141) Laški trg (Štajersko). 3-3

Anton Kolenc, trgovec v Celju, „Narodni dom“

naznanja, da je otvoril

v lastni hiši

Graška cesta 22 posebno novo urejeno

trgovino s specerijskim blagom in deželnimi pridelki

trgovina v Narodnem domu pa ostane kakor do sedaj. Potrudil se bodem dobro in pošteno postreči z vedno svežim in dobrim blagom ter prosim slavno občinstvo za mnogobrojni obisk.

(120) 46-4

Kupujte narodni kolek!

Priprave za valjanje perila (valjarje), - - - pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljša konstrukcije daje

trdka

S. Berger

Dunaj L.

Wipplingerstrasse 29.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštine prosto

(7/a) 104-51

Jamajka-Rum

znamka „Santa Elena“

izvrstna kvaliteta, se dobi v drogerijskih in specerijskih trgovinah. 10-10

Drevesa

najboljših spodnjestajerskih vrst jablan in hrusek, čespljev in sliv, črešenj in višenj, visoko in pol-debelnata ter pritlikla priporoča za letošnjo pomlad

PETER KORMAN, drevesnica v Činžatu pošta Faal ob koroški železnici.

Glavni ceniki na zahtevanje zastoj in franko.

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Perlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (9) zastoj in poštine prosto. 50-41

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami

prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ul. št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitki in barvani papir.

svinčniki kamenčki peresa tablice peresniki gobice radirke črnilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih črtane, z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl, ali usnje vezane.

Oddjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

šolske svete, učiteljske, župnijske, okrajne zastope, užitniške zastope, letilnice, posojilnice, odvetnike, notari in privatnike.

Lastna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnatere vreče vseh vrst po najnižjih cenah. +++++

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in svetilne od najpreprostejše do najfinejše izpeljave. +++++

Molitveniki za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi za slike, dopisnice in pošte.

Pismeni papir v kasetah in mapah. +++++

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago. +++++

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznava dobro blago. © Solidna in točna posrednik.

**KAVO, RIŽ, južno
sadje, poper, itd. in
OLJE vseh vrst pro-
daja na debelo le
trgovcem in industri-
jalnim podjetjem - -**

Trst. Via Commerciale št. 5.

(10) 22-17 X X X
Tyrđka ustanovljena leta 1876.

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov
ZWILCHENBART
BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sejema potnike za linijo čez **Pariz-Havre** po najnižjih cenah: —
 čez na morju, le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto.
 Zavečjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov
 do **Havre**. Govori in piše se v vseh jezikih.
 Kdor hoče potovati, naj se pisмено obrne zanesljivo na nas in sprejel
 bode brezplačno najboljša pojasnila. (33) 52—10

„Patent Mach“ * se dobivajo à

v naslednjih prodajalnah:

Braslovac, Šperko, Tom.
Celja, Pina S.
Dobrna, Smozer, Paul.
Gostoljše, Alojz Fr.
Gorjani grad, J. Božić.
Krasnik, Ruzschemin V.
Laka, Jaka Ivan
Morava, Zina Fr.

Nova cerkev, Arlič Mih.
Polzela, Cizel Josip
Rečica, Kouzumno društvo.
Zibika, Založnik J.
Št. Jurij ob j. ž., Kavčič M.
Št. Jurij ob T., Rizman M.
Št. Peter, Korun Fr.
Šmarje, Stupica Ant.

Šmarje, Löschnik Jan.
Teharje, Wengust Fr.
Trnovlje, Fazarine A.
Vransko, Schwentner K.
Vojnik, Zottl Fran.
Žusem, Gajšek Flor

Prodajne s drugih krajiš daje e. kr. izkl. pr. tovar. za blačnike Fr. Mach. Brno.

Najprimernejša darila za godove, birno itd. so

Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

**Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
moderne in umetnega vezenja** ==

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (20) 52-10

za domačo
porabo in
obrtno svrhe
vsake vrste.

**Velika
trpežnost in
vzorna
konstrukcija
usposablja jo**

!! POZOR !!

Naznanilo.

Vljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da
 _____ otvorim **dne 16. t. m.** _____

trgovino-podružnico
prodajalne pri „Karlnu“
pri Sv. Jederti nad Laškem
s špecerijskim in manufakturnim blagom kakor
tudi z železnino in deželnimi pridelki. ♦ ♦ ♦

Potrudil se bodem ustreči slav. občinstvu vedno s svežim blagom,
 točno postrežbo in kolikor mogoče najnižjimi cenami. _____

Za mnogobrojen obisk se najvljudneje priporoča

Karol Cimperšek, trgovec, Laški trg, Štajersko.

Oddaja stavbe

župnijskega gospodarskega poslopja na Ponikvi ob juž. žel. obstoječega iz hlevov, skednja, kuhinje in kleti. Ustmena zniževalna dražba se bo vršila **dne 24. sušca 1906 ob 9. uri predpoldne v občinski pisarni na Ponikvi.** Stavba se po oddala le enemu glavnemu podjetniku. — Izklicna cena znaša: **12.300 K.** Stavbeni operat, sestoječ iz stavbenih načrtov, stavbenega dovoljenja, stroškovnika in stavbenih pogojev je v pogled razpoložen v občinski pisarni na Ponikvi vsaki dan od 9.—12. ure dopoldne. — Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti 1230 K varščine.

Občinski urad Ponikva ob juž. želez.
dne 5. sušca 1906.

Župan: **JOSIP MLAKER.**

(163) 3—2

Vizitnice priporoča Zvezna tiskarna.

Parna žaga Deghenghi v Ljubljani

kupuje

sledeče vrste, smrekovega, jelkovega, borovega, bukovega in hrastovega okroglega lesa (hlode) potem hrastove deščice (frize) po dnevni ceni, kakor tudi **gozde** pripravljene za posekati.

Ponudbe na-
sloviti je na

Parno žago Deghenghi v Ljubljani

Cesta na Rudolfovo železnico št. 47. — Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

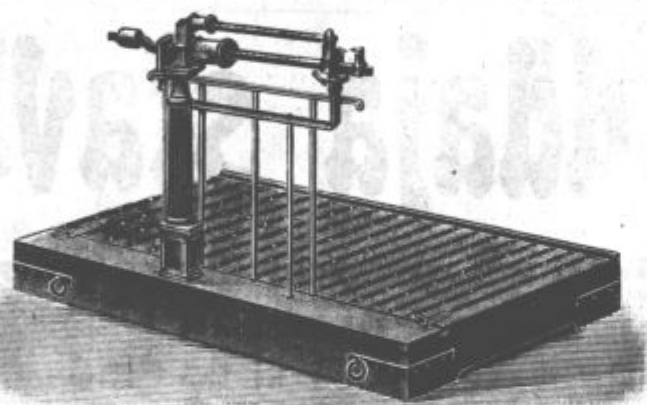
štiri in tričetrť odstotke

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
 Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

(43) 50-8

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot dosedaj **4%**.

RAZLIČNE TEHTNICE.

ŠTEDILNA OGNJIŠČA,

VSAKOVRSNE VODOVODE,

Izdelujem nove ter popravljam
 tudi stare, bodisi decimalke,
 premostne ali sploh vsake vrste
 tehtnice.

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor
 tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za
 ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor
 tudi zidarska dela z jamstvom dobrega
 izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

bodisi iz studencev, vod-
 njakov ali hidravličnimi
 vidri, odkoder se voda lahko
 poljubno napelje bodisi v

PREVZAMEM POPOLNO NAPRAVO KOPALIŠČ,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

VSAKOVRSNE ZELEZNE OGRAJE

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in
 zasebne hiše itd. — Železna vrata za prodajalne in
 skladišča ali pokopališča. — Popolnoma železna
 okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljavo strelovodov itd.

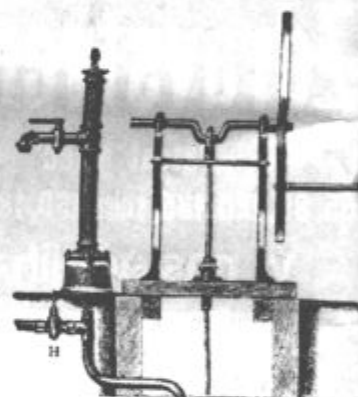
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela
 po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(19) 52-10

Ivan Rebek,

stavbeni in umetni ključalničar
 CELJE, Poljska ulica št. 14.

Posojilnica v Celju v lastni hiši „Narodni dom“

POSJOJILNICA v CELJU, ki je bila leta
 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena,
 šteje sedaj nad 4100 zadrugičnikov,
 kateri imajo vsega nad 88.000 kron
 vplačanih deležev ter ima sedaj nad
 6 1/2 milijona kron hranilnih vlog in nad
 330.000 K
 rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega,
 če tudi ni član zadruge ter jih
 obrestuje po 4 1/4%; posojilnica plačuje
rentni davek
 sama, ne da bi ga odtegnila vloga-
 teljem. Posojila daje na osobni ali
 hipotekarni kredit proti 5 1/2% in
 5% obrestovanju.

Posojilnica v Celju
 uraduje vsak dan dopoldne od
 9. do 12. ure, izvzemši nedelje in praznike.

Posojilnica v Celju uraduje vsak dan
 dop. od 9. do 12. ure, izvzemši
 nedelje in praznike.